

سخن نخست:

رویکرد تلفیق علمی؛ بستر تولید دانش

یکی از اصلی‌ترین زمینه‌هایی که در قرن اخیر منشأ تولید علم جدید در سطح دنیا شده، توجه به سامان‌دهی علوم نو پدید از دانش موجود است؛ به‌گونه‌ای که هر شاخه‌ای از آن با به خدمت‌گرفتن سایر شاخه‌ها به ظرفیت‌های توان‌مندی دست پیدا می‌کند که علاوه بر پاسخ‌گویی به بسیاری از پرسش‌های جهان علم، دریچه‌ای نو را بر افق‌های جدید باز می‌کند. علوم بین‌رشته‌ای به مباحثی از علم روز اطلاق می‌شود که با نگاهی تلفیقی و ترکیبی از چند علم و کاربرد علوم در یکدیگر به یافته‌های جدیدی دست پیدا می‌کند که سرعت و کیفیت تولید علم را به نحو چشم‌گیری فزونی می‌بخشد.

جامعه علمی به‌ویژه دانشگاهی کشور، اگر بخواهد در عرصه تولید، انتشار دانش و فناوری‌های پیشرفته از کاروان علمی دنیا باز نماند و به چشم‌انداز ترسیم شده در افق ۱۴۰۴ دست پیدا کند، باید به این رویکرد جدید توجهی عمیق و همه‌جانبه مبذول نماید. اکنون در کشورهای پیشرفته در علم، گرایش فوق‌العاده به علوم بین‌رشته‌ای مورد توجه خاص می‌باشد تا از طریق هم‌افزایی علوم با همدیگر بتوان یک واقعیت را از دیدگاه‌ها و روش‌های مختلف درک کرد و به جایگاه علم و فناوری پایدار رسید. با اطمینان می‌توان پیش‌بینی کرد که در آینده نزدیک علوم و فناوری‌های پیشرفته از همکاری دانشمندان و پژوهشگران در علوم مختلف، توسعه چشمگیر خواهد یافت. در این صورت باید در نقشه جامع علمی کشور، دانشگاه‌ها و مراکز علمی با همکاری‌های مشترک در راستای راه‌اندازی رشته‌ها و گرایش‌های مختلف بین‌رشته‌ای مأموریت‌گرا شوند تا هسته‌های فکری پژوهشی برای سامان دادن این موضوع در دانشگاه‌ها و مراکز علمی و صنعتی به‌وجود آید.

علی اکبر موسوی موحدی

سردبیر

علم، پژوهش

و

فناوری